

Връз река Сава наредиха кораб до кораб, за да послужат за пренасяне на латинската рат, която младият император Бодуен водеше към Константинопол. Белградският войвода бе доставил в изобилие брашно, добитък, масло и вино за изтощената от дългия път войска, бе приготвил жилища за вождовете и обори за конете. Войската си носеше шатри за пешаци и конници. Кастрофилакът на мощната българска крепост приветствува високия вожд на кръстоносците, според повелята на Асена, който бе изпратил послания до всички войводи и велможи на селищата, през които минаваше чуждата войска, че желае местните власти да се отнесат с всякаква угода и любезност към тях.

От Белград до Браничево латинската рат продължи пътя си все покрай течението на Истрия. Заточиха се войскари от всички народности, облечени в пестри и разнообразни носии: фландърци с тригълни щитове, шампанци с двуцветни ленени туники, бургундци с пера на баретите, бретанци, сурови и мълчаливи нормандци, наварци, весели провансали...

Бяха тръгнали от август на 1239 година през северните Алпи, Австрия, Венгрия и България на път за юг. Император Еридрих им бе позволил да минат през Алпите, понеже бе получил многобройни молби от френския крал Лудовик: да не пречи при минаването на Бодуеновите люде. Близо четири години синът на злополучния Пиер дьо Куртене бе странствувал из целия западен свят, бе молил всички християнски господари, догде събере тая неизброима рат, която трябваше да запази Константинопол за латинците. И сега той бързаше да се прибере във втория Рим, в царицата на градовете, където щеше да бъде тържествено увенчан в Света София, където младата му съпруга Мария дьо Бриен го чакаше с малкия Филип на ръце. Първородното чедо, което се бе родило в отсъствието на баща си.

Тъй бе минал, преди близо 20 години, император Роберт през